

"NEKA MI BUDE"

3

2011

R

REČ ŽIVOTA

"Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj reči!"

(Lk 1,38)

u dubinu...

Bog i nama, kao i Mariji, želi da objavi plan koji je zamislio za svakoga od nas, želi da nam otkrije naš pravi identitet. On kao da nam govori: "Želiš li da od tebe i od tvog života napravim remek-delo? Sledi put koji ti pokazujem i postaćeš ono što u mom srcu oduvek jesi. Jer ja sam od večnosti mislio na tebe i voleo te, i izgovorio sam tvoje ime; očitujući ti svoju volju, tako objavljujem tvoje istinsko 'ja'".

Možemo jedni drugima da ispričamo kada smo odgovorili svojim "da" na Njegovu ljubav.

Marijine reči su odgovor naše ljubavi na Božju ljubav. Te reči uvek nas drže okrenute prema Njemu, u slušanju, u poslušnosti, s jedinom željom da vršimo Njegovu volju, da bismo bili onakvi kakvima nas On želi.

Uprkos tome, ponekad nam može izgledati da je besmisleno to što On zahteva. Čini nam se da bi bolje bilo učiniti to na drugi način, želeli bismo da život uzmemo u svoje ruke. **Pojavi nam se čak želja da mi savetujemo Boga, da mu kažemo šta valja a šta ne valja učiniti.**

Ali ako verujem da je Bog ljubav i uzdam se u Njega, znam da je sve ono što je odredio za moj život, i za život onih koji su uz mene - za moje i njihovo dobro.

Reč života možemo da živimo ovako:

Naše "da" Božjoj reči konkretno znači **valjano, potpuno i svakog trenutka činiti ono delo koje zahteva Božja volja.**

Biti potpuno u tom činu, uklanjajući sve ostalo, gubeći zamisli, želje, sećanja i postupke koji se odnose na nešto drugo. Pred svakom Božjom voljom – koja nam je **bolna**, radosna ili nevažna – možemo ponoviti:

"neka mi bude po tvojoj reči", ili, kako nas je Isus naučio u Očenašu: **"budi volja tvoja"**.

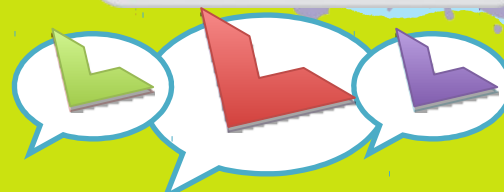
Recimo to pre svakog svog čina: **"neka mi bude"**.

Kako smo živeli:
Lučija – Italija

Tokom susreta Dece za jedinstvo osećala sam snažnu Isusovu prisutnost. Pozivao me je da ga izaberem za ideal svog života. **Razumela sam da svoj život trebam menjati**, da trebam voleti svakoga, pre svega svoje roditelje. Odmalena sam zbog njih puno patila, često sam ih vidala kako se svađaju. Osećala sam se samom i napuštenom od svih. Kada su se zatim razveli, tatu sam vidala samo jednom nedeljno. Kako su meseci prolazili, bila sam sve tužnija zbog ove situacije. Često sam u svojoj sobi plakala: činilo mi se da je bol veći od mene. Kad sam upoznala Decu za jedinstvo, bilo mi je kao da sam susrela Boga koji je ljubav. Njemu sam trebala odgovoriti ljubavlju.

Započela sam prilazeći prva svima. Kad sam bila s tatom, zanimala sam se za njega i za njegov posao, a kod kuće sam se trudila na hiljadu načina voleti mamu. Trudila sam se da ih volim uzimajući na sebe i njihove boli. Iz trenutka u trenutak nalazila sam snagu u Isusu koji na krstu nije odustao. Malo po malo njihov se odnos menjao. Sada, kad tata dođe po mene, ne zazvoni samo na vrata, nego uđe u kuću, a mama ga dočekuje, ponekad čak sa osmehom.

IgrajSe&Nauči

Odšampaj sledeću stranicu i svaki put kad uspeš reći: "Neka mi bude", označi po jedan oblačić!

www.teens4unity.net
www.fokolar.hr

**"NEKA
MI
BUDE"**

Označimo po jedan oblačić
svaki put kad uspemo reći:
"Neka mi bude".

 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:
---	---	---	---

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....

**"NEKA
MI
BUDE"**

Označimo po jedan oblačić
svaki put kad uspemo reći:
"Neka mi bude".

 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:
---	---	---	---

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....			
 Dan:	 Dan:	 Dan:	 Dan:

.....